

Publicerad 2006-10-16 00:17 av Leif

bara en text

trösterskan

jag ligger i min sjuksäng o deppar	och att allt är trist	
jag tycker att livet är orättvist		
som låter det hända just mig	jag som inte har varit	
sjuk en dag av mitt liv		
men nu ligger jag här och tycker	så förtvivlat synd om mig själv	
då får jag syn på flickan		
hon sitter vid fönstret i korridorn	hon sjunger sakta på en sång	
på ett språk jag inte förstår		så
får hon plötsligt se mig	då ler hon så soligt och varmt	
hon har så mörka ögon		
och ett hår som är blänkande svart	hon kommer sakta emot mig	
och rullar in på mitt rum		
hon sitter där fjättrad i stolen	men är ändå glad och förnöjd	
vi kan ej förstå varandra		vi
talat ej samma språk	men hon sjunger sakta för mig	
och då nynnade jag melodin		då
tar hon min hand och trycker	den sakta emot sin kind	
så ler hon och vinkar med handen		och
menar jag kommer igen	då förstår jag hon ville trösta	
mig som snart är frisk igen		du
tänkte mest på andra	hur ska det gå för dig sen	
du lilla somknappt har börjat		ditt
liv du har tröst att ge	tack lilla utländska fågel	
för nu kan jag också le		

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Leif med Poeter.se id #10545 innehar upphovsrätten